

Rendet tartani

„A hajcsat a szőnyegen van, nem a helyén. A kifestő a harisnyák között van, nem a helyén. A kukáskocsi a fotelben van, nem a helyén. A pástétom a párna alatt van, nem a helyén. A fogkefe a paplanban van, nem a helyén. A használt fülpiszkáló a nem használt fülpiszkálók között van, nem a helyén. A bohóc kicsavart lába bezzeg a polcon van, de nem a helyén...

A fogpiszkáló pedig? A függönyben van, a pulóverben van, a hingtacsigában van, a szőnyegben van, a könyvben van, a pohárban van, a kenyérben van, a mindenben és mindenkiben van.

Mert a hajcsatnak a hajban lenne a helye. A kifestőnek a polcon. A kukáskocsinak az autódobozban. A pástétomnak a hűtőben. A fogkefének a fogkefepohárban. A használt fülpiszkálónak a kukában. A bohóc kicsavart lábának pedig a bohóc nem kicsavart lábának helyén lenne a helye...

És nem, a fogpiszkálónak nem a fogban lenne a helye, hanem a fogpiszkálótartóban. Jó, vagy annak is a kukában, hogyha használt.

Mert mostantól egyszer és mindenkorra itt rendet kell tartani és kész!”

Szerintem a pástétomnak nem is a hűtőben a helye, mondta Gimagama duzzogva, miután Anya kiment a gyerekszobából.

Gimagama szerint ugyanis a pástétomnak a pocakjában a helye. De arra a kis időre, amíg nincsen a pocakjában, addig is jobb helyen van a párna alatt. A hűtőben hideg lesz, ami nem jó, kivéve, ha az a pástétom egy hatalmas adag vaníliásfagyi. A párna alatti pástétom sokkal közelebb van a pocakjához, mint a hűtőszekrényben lévő pástétom. Így a párna alatti sokkal gyorsabban kerül a helyére, mint a hűtőben lévő.

A helyére, azaz Gimagima pocakjába.

És ott a helye még a körtelekvárnak, az epernek, a rizses csokinak, az almának, a gumicukornak, a mandarinnak, a sajtos-tejfölös tésztának és a főtt kukoricának is.

De nincs ott a helye a trutymós tésztának, amit Apa főz. Se a brokkolinak, se a tojássárgájának, se a köhögéscsillapítónak.

És nem csak Gimagima szerint van ez így, hanem Mindenki szerint.

Mindenki, vagyis Firanga, Olimé Lilili meg a többiek szerint is minden, vagyis a pástétom, a hajcsat, a kifestő, a kukáskocsi, a fogkefe, a használt fülpiszkáló és a bohóc kicsavart lába is a helyén volt. Mind nagyon primán néznek ki ott, ahol éppen vannak. A szőnyegen, a harisnyák között, a fotelben, a paplanban, a szoba közepén, a nem használt fülpiszkálók között és a polcon. Ráadásul könnyebb így megtalálni őket, mint az úgynevezett helyükön.

A fogpiszkálóról nem is beszélve! Mi értelme a fogpiszkálónak a fogpiszkálótartóban? Mindenki tudja, hogy mindenbe kell legalább egy fogpiszkáló, de sokkal jobb, ha egynél sokkal több.

Mindenki, kivéve Anyát.

Mégis, ha Anya azt mondja, hogy rendet kell tartani, akkor nincs mese. Rendet kell tartani! mondta Oimé.

Én inkább macskát akarok tartani, nyafogott Gimagima, mert már nagyon szeretett volna egy igazi macskát.

Én meg kutyát! Hogy elzavarja a macskádat! piszkálta őt Firanga.

Nem, nem, inkább egy tengelicet, kérlek-kérlek-kérlek! könyörgött Lilili. Én annyira szeretnék egy gyönyörű, tarka tengelicet, hogy egész nap csak nekem daloljon!

A tengelicet kalitkában tartják, de a madaraknak nem a kalitkában van a helye, hanem a levegőben! hűtötte le Lililit Olimé.

Jajj, ne kezd már te is ezt a helyezést! mondta morcosan Gimagima.

Hahó! Koncentráljunk inkább a rendre! vágott közbe Firanga. Sürgősen szereznünk kell valahonnan egy rendet. De mégis honnan?

Erre mindenki tanácstalanul a vállát vonogatta és a szőnyegbe szúrt fogpiszkálókat vizsgálgatta.

Tengelicet például honnan szokás szerezni? törte meg végül a csendet Gimagima.

Megfogják, azt hiszem, felelte Lilili.

20 Igen, megfogják és kalitkába zárják, nézett rá szigorúan Olimé.

Ez az! kiáltott fel Firanga, és izgalmában elkezdett összevissza pattogni a szobában.

Mi az, hogy ez az? kérdezték csodálkozva a többiek.

Építünk egy csapdát! fékezett le hirtelen Firanga. Egy igazi rendcsapdát!

Hurrá! Rendet fogunk tartani! kiáltották a többiek.

Olimé egy piros filctollal felrajzolta a falra a rendcsapda tervrajzát. Húzott egy hosszú egyenes vonalat, arra keresztben egy rövidebb hullámos vonalat. Kidíszítette három csillaggal és négy pöttyel, majd a biztonság kedvéért az egészet jól összefirkálta és bekarikázta.

Firanga elégedetten bólogatott.

Összehordták a szoba közepére a mesekönyveket, a legókockákat, a társasjátékok dobozait és a kisvasút sínjeit. Kiszereztek a kiságy rácsait, és becipelték a konyhából a serpenyőt. Lilili közben kikukázott egy banánhéjat, de Firanga szerint az nem kell a csapdához, ezért feldobták a szekrény tetejére.

A szoba közepére hordott kupacot kibélelték gyűrött kifestőlapokkal, hogy kényelmes helye legyen a rendnek.

De mivel fogjuk csapdába csalni? Mit eszik egy rend? kérdezte Olimé.

Pástétomot! vágta rá gondolkodás nélkül Gimagama. Meg lekvárt, epret, rizses csokit, almát, gumicukrot, mandarint, sajtos-tejfölös tésztát és főtt kukoricát.

Erre az egész bagázs kirohant a konyhába, és telehordták Gimagama kedvenc kajáival a csapdát.

Miután végeztek, felmásztak a banánhéj mellé a szekrény tetejére. Onnan lesték türelmetlenül, mikor sétál be már végre a csapdájukba az a rend.

Amilyen jó szórakozás a rendcsapdaépítés, olyan unalmas nemszórakozás a rendvárás. Márpedig a rendnek sehogy sem akaródzott megjönni, még a csapda környékére se szimatolt.

Gimagama és Lilili felváltva vakarództak a szekrény tetején. Firanga egymagában piroskesztyűzött, Lilili pedig nyafogott, hogy nem bír már egy helyben ülni.

Csend legyen már! pissegett Firanga, még elriasztjátok a rendet.

Lehet, nem is szereti a pástétomot, suttogeta Olimé. Se a lekvárt, epret, rizses csokit, almát, gumicukrot, mandarint, sajtos-tejfölös tésztát és főtt kukoricát.

Az ki van zárva! tiltakozott sértődötten Gimagama.

Pedig biztosra kell mennünk! Hallottátok, ha nem tartunk rendet, Anya nagyon mérges lesz, mondta Firanga. Az lesz a legjobb, ha behordunk minden kaját a csapdába, ami csak a hűtőben van. Hátha valamelyikre ráharap a rend.

Így is tettek. De továbbra is hiába várták sóhajtozva, vakaródzva, piszmozgva azt a nyavalyás rendet, az nem és nem és nem jött be a szobába.

Csak Anya.

A többit már el tudjátok képzelni.

Mert a mesekönyvek, a legókockák, a társasjátékok dobozai, a kisvasút sínjei a szoba közepén voltak. Mert a kiságy rácsai, a kifestő gyűrött lapjai és a serpenyő a szoba közepén voltak. Mert a körtelekvár, az eper, a rizses csoki, az alma, a gumicukor, a mandarin, a sajtos-tejfölös tészta és a főtt kukorica a szoba közepén voltak. Mert minden kaja a szoba közepén volt, még Apa trutymós tésztája is.

Nem a helyén. Mert semmi sem volt az úgynevezett helyén, főleg nem a rend, aminek pedig a csapdában lett volna a helye.

De szerencsére Anya nem vette észre a szekrény tetején a banánhéjat.